

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **Z. B.**

skazanego z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. i in

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron

wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 września 2011 r., sygn. akt II AKa [...]

na podstawie art. 544 § 2 i § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

1. wniosek oddalić;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M.S., Kancelaria Adwokacka w W. 442,80 (czterysta czterdzieści dwa złotych osiemdziesiąt groszy) zł. tytułem wynagrodzenia za czynności obrońcy z urzędu w sprawie o wznowienie postępowania;

3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ś. wyrokiem z dnia 10 czerwca 2011 r., III [...], skazał Z. B. za trzy przestępstwa na karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. Jednym z nich było popełnione w dniu 15 listopada 2010 r. w B., woj. [...] przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., za które wymierzono oskarżonemu

karę 4 lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności (pkt I wyroku Sądu Okręgowego w Ś.).

Po rozpoznaniu wniesionej przez obrońcę oskarżonego apelacji, skierowanej przeciwko rozstrzygnięciu co do czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 22 września 2011 r., sygn. akt II AKa [...] utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Obrońca skazanego złożył wniosek o wznowienie postępowania w części dotyczącej uznania skazanego winnym popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. oraz w części dotyczącej wymierzenia kary łącznej. Przywołując jako podstawę wznowienia przepis art. 540 § 1pkt. 2 lit. a k.p.k., wskazał w jego uzasadnieniu, że po wydaniu prawomocnego wyroku do skazanego został wysłany list przez G. S., w którym tenże poinformował go o tym, iż w czasie wspólnego spożywania alkoholu J. B. (ps. B.) przyznał się w jego obecności do składania fałszywych zeznań. Na dowód tego list ten został załączony do wniosku. Obrońca podniósł, że J. B. był przesłuchiwany w tej sprawie, ale okoliczność ujawniona w liście G. S. stanowi nową okoliczność, która nie była znana wcześniej sądowi *meriti*, a zatem stanowi nowy dowód z którym sąd się nie zapoznał i nie zetknął (k. 25-26 akt). W tym kontekście obrońca skazanego wniósł o przeprowadzenie w trybie art. 97 k.p.k. czynności sprawdzających poprzez przesłuchanie świadka G. S. oraz J. B. (pkt 3 wniosku).

W konkluzji obrońca wniósł o wznowienie postępowania i uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku sądu I instancji w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu ostatniemu sądowi.

W pisemnym stanowisku prokurator Prokuratury Generalnej wniósł o oddalenie wniosku, podnosząc, iż ustalenia co do sprawstwa tego przestępstwa przez skazanego czynione były na podstawie wielu dowodów (przeszukanie pomieszczeń skazanego, zeznania M. Ś., zeznania D. J.), a kwestia pobytu skazanego w mieszkaniu J. B. i czasu tego pobytu była przedmiotem kontroli obu sądów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie mógł zostać uwzględniony, albowiem jest oczywiście chybiony. Istotą złożonego wniosku jest twierdzenie, że obecnie ujawnił się nowy fakt, mogący zostać potwierdzony środkiem dowodowym (ewentualne zeznania G.S.

uzyskane w trybie art. 97 k.p.k.), wskazujący na to, iż J.B. w trakcie postępowania karnego dopuścił się przestępstwa fałszywych zeznań, albowiem wskazał niewłaściwą godzinę (do 17-tej), do której przebywał u niego skazany w dniu popełnienia przestępstwa rozboju. Jest bowiem oczywiste, że załączony do wniosku list G. S. nie może stanowić dowodu w znaczeniu procesowym – z uwagi na zakaz wynikający z treści art.174 k.p.k. – ale ma wskazywać na możliwość popełnienia przestępstwa w związku z postępowaniem karnym prawomocnie zakończonym.

Skoro fakt złożenia nieprawdziwych zeznań w procesie karnym stanowi przestępstwo z art. 233 § 1 k.k., to właściwym trybem do wznowienia postępowania w oparciu o tę okoliczność jest wyłącznie art. 541 § 1 k.p.k. w zw. z art. 540 § 1pkt. 1 k.p.k. (por. postanowienia SN: z dnia 13 lutego 2006 r., V KO 72/05, R-OSNKW 2006, poz. 328; z dnia 16 grudnia 2004 r., IV KO 50/04, R-OSNKW 2004, poz. 2415). Nie można zatem na tej podstawie faktycznej, tj. informacji o złożeniu fałszywych zeznań w procesie, domagać się wznowienia postępowania karnego na podstawie prawnej określonej w art. 540 § 1pkt. 2 k.p.k. (*propter nova*), albowiem podstawy te w ustawie procesowej są rozłączne i nie mogą dotyczyć tych samych „zdarzeń” umożliwiających wznowienie postępowania. Skoro zatem fakt złożenia fałszywych zeznań przez J.B. nie został ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, to nie ma podstaw do uwzględnienia złożonego wniosku, tylko dlatego, że jego autor podstawę wznowienia upatruje, błędnie, w treści art. 540 § 1pkt. 2 a k.p.k. Z tego powodu nie mógł zostać uwzględniony wniosek o przeprowadzenie czynności sprawdzających w trybie art. 97 k.p.k. Przeprowadzenie tych czynności nie mogłoby przecież doprowadzić do ustalenia istnienia podstawy wskazanej w art. 541 § 1 k.p.k. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby wskazana powyżej informacja stała się przedmiotem stosownego doniesienia o przestępstwie; w ramach takiego postępowania – o ile zostanie wszczęte (z informacji zawartej na k. 602 akt III K [...]) Sądu Okręgowego w Ś. wynika, iż postępowanie o czyn z art. 233 § 1 k.k. było prowadzone) – mogą zostać przesłuchane w charakterze świadków wskazane osoby.

Z tych powodów wniosek należało oddalić. Zasądzenie wynagrodzenia dla obrońcy skazanego wynika z faktu złożenia stosownego wniosku oraz treści art. 29

ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. Dz. U. 2014, poz. 635) w zw. z §14 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz. U. 2013, poz. 461). Orzeczenie o zwolnieniu skazanego od kosztów sądowych postępowania wznowieniowego wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 639 k.p.k., a uzasadnione jest brakiem dochodów (informacja z zakładu karnego) i majątku.